

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/111/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010026
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1612010026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudkýň JUDr. Alžbety Horváthovej a JUDr. Evy Vajdičkovej v trestnej veci obžalovaného Z.na H. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn.3T/12/2012 z 24.mája 2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 44 Tr. zák. u obžalovaného

Z. H., T. XX.XX.XXXX D. I., H. C. Č.. XX

u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/12/2012 bol obžalovaný Z. H. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 21.05.2010 v čase medzi 18,00 až 19,00 hod. v l. na C. O.. Č.. XXXX/XX prekonal na nezistenom mieste murované oplotenie vysoké 180 cm rodinného domu, tak sa dostal do dvora, potom prešiel k prednej terase rodinného domu, kde nezisteným spôsobom vypáčil presklené eurodvere hnedej farby, pričom poškodil uzatváranie týchto dverí a sklenenú výplň v rozmere 220 cm x 61 cm, následne sa cez dvere dostal do priestorov domu, kde pri prehľadávaní domu bol vyrušený dcérou poškodeného, ktorá odomkla hlavné vchodové dvere domu, cez ktoré vybehol, a utiekol z domu na neznáme miesto, čím poškodenému l. N. I. X., trvale bytom C. O.. Č.. XXXX/XX, l., spôsobil škodu vo výške 160,-eur, a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 27.04.2009 bol rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/182/2008, právoplatným dňa 03.12.2009 odsúdený za opakovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v bode 2 spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v bode 4 v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a v bode 5 v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa

§ 245 ods. 1 Tr. zák., a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn.1T/38/2011 z 6.6.2011 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/167/2010 zo dňa 14. 04. 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2, § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu pobytu na území hlavného mesta SR Bratislavy vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému I.. N. I. X., T. XX.XX.XXXX, H. I., C. XXXX/XX škodu vo výške 160 € a postupom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote určenej v ustanovení § 309 Tr. por. odvolanie obžalovaný Z. H. ktoré aj písomne zdôvodnil.

V dôvodoch odvolania konštatoval, že sa skutku nedopustil a cíti sa byť nevinný. Podľa obžalovaného skutok ako je opísaný sa nezakladá na pravde a je umelo vykonštruovaný.

Na verejné zasadnutie sa obžalovaný Z. H. nedostavil, krajský súd zistil, že obžalovaný toho času vykonáva trest odňatia slobody v Rakúsku, pričom termín verejného zasadnutia na 23.04.2013 spolu s poučením podľa § 293 ods. 5 Tr. por. prevzal dňa 18.03.2013, o čom svedčí ním podpísaná doručka a zároveň prípisom z 18.03.2013 požiadal, aby bolo verejné zasadnutie vykonané v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste, upustiť od súhrnného trestu vzhľadom k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava III 46T/36/2012, ktorým mu bol uložený najprísnejší trest 3 roky nepodmienečne. Má za to, že sú splnené podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry vzhľadom na referované skutočnosti navrhla upraviť rozsudok vo výroku o treste tak, aby bolo v súlade so zákonom.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania obžalovaným, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením preskúmal nielen výrok o treste, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.) a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné avšak v inom smere ako domáha.

K výroku o vine:

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásady bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

Okresný súd Malacky v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por. podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Ani odvolací súd nezistil dôvod pre spochybnenie vierohodnosti výpovedí vypočutých: poškodeného I.. N. I., G. I. F. H., V.. N. H., I. Y.Z., C. Q. Z. V.. Z.. V. H.. Výsluchy svedkov boli vykonané procesným spôsobom. Obhajobné tvrdenia obžalovaného, že skutku sa nedopustil a na mieste činu nebol, neboli preukázané. Naopak zo spáchania žalovaného skutku je jednoznačne usvedčovaný výpoveďami svedkov I.. F. H., V.. N. H., I. Y., ktorí zhodne potvrdili, že dňa 21.05.2010 po príchode do domu, po odomknutí vchodových dverí svedkyňou I.. F. H., z domu vybehol muž oblečený v maskáčoch a pevných topánkach, so šiltovkou stiahnutou do tváre, tmavšej pleti. Mal hrubé čierne rukavice a keď bežal popri svedkovi V.. N. H.i, tento s ním chvíľu zápasil s cieľom zadržať ho a obžalovaný, ktorého svedok držal za bundu sa vyslobodil tak, že si vyzliekol bundu a utekal. Svedok V.. N. H. dodal, že z domu nič nezmizlo, vypáčené boli dvere do domu vedúce z terasy a v mikine, ktorú páchatel zanechal na mieste bola vysielacia. Skutkový stav bol preukázaný podporne aj výpoveďami svedkov C. Q. Z. V.. Z.. V. H.. Je potrebné dodať, že protiprávne konanie obžalovaného bolo preukázané aj zápisnicou o ohliadke miesta činu, z ktorej vyplynulo, že v dome poškodeného bola zaistená maskáčová bunda a vysielacia. Za domom poškodeného bola zaistená igelitová taška, v ktorej sa nachádzali čierne rukavice, šiltovka a ďalšie veci. Tieto vecné stopy boli predložené Kriminalistickému a expertíznemu ústavu PZ na znalecké skúmanie a z goliera a manžiet mikiny (stopy č. 1 a 3), z povrchu vysielacky (stopa č. 2), z vnútra rukavíc (stopa č. 4) a z lemu šiltovky (stopa č. 5) bola izolovaná DNA a vykonaná jej analýza. Analýzou DNA bolo zistené, že DNA profil stopy č. 4-ster z rukavíc sa zhoduje so vzorkou bukálneho výteru Z. H., ktorá sa nachádzala v databáze. Ostatné vzorky neboli vhodné na individuálnu identifikáciu.

Teda všetky tieto dôkazy spolu s pripojenými listinnými dôkazmi nespochybniteľne vinu obžalovaného preukazujú.

Zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil prvostupňový súd aj správny právny záver, keď uznal obžalovaného Z. H. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Preto odvolací súd o vine obžalovaného Z. H. a jej právnom posúdení tak, ako to učinil súd prvého stupňa, nemal pochybnosti.

K výroku o treste:

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa dostatočne nevenoval otázke ukladania trestu, pretože vychádzal z odpisu z registra trestov z 29.11.2011, i napriek tomu, že rozhodoval 24.5.2012. Ak by tak urobil, či už lustráciou konaní vedených na súdoch proti obžalovanému alebo zadovážením aktuálneho odpisu z registra trestov, zistil by, že obžalovanému Z. H. je potrebné uložiť súhrnný trest, i keď tak okresný súd urobil, avšak za zbiehajúcu sa trestnú činnosť vo vzťahu k viacerým odsúdeniam.

Po doplnení dokazovania zabezpečením aktuálneho odpisu z registra trestov a spisových materiálov nadväzujúcich na tieto záznamy, nadriadený súd zistil, že po tom ako bol obžalovaný Z. H. prvostupňovým súdom odsúdený (dňa 24.05.2012) v predloženej trestnej veci a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody, ktorým boli vo výroku o treste zrušené rozhodnutia Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/38/2011 a Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/167/2010, bol

-rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/127/2011 zo 4.11.2011, právoplatným dňa 30.11.2011 uznaný za vinného z prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu,

-trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/36/2012 z 27.03.2012, právoplatným dňa 24.06.2012 uznaný za vinného z prečinu podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom strázenia,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/78/2010 zo 06.07.2012, právoplatným dňa 27.07.2012 uznaný za vinného z prečinu podľa § 212 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Protiprávneho konania, ktoré je predmetom preskumavacieho konania odvolacím súdom sa obžalovaný dopustil dňa 21.05.2010 a preto pri úvahách o určení druhu a výmery trestu je potrebné vziať do pozornosti túto skutočnosť ako aj vyššie uvádzané a postupovať podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona t.j. postihnúť mnohosť trestnej činnosti toho istého obžalovaného v širšom rozsahu ako to urobil prvostupňový súd vzhľadom na ďalšie jestvujúce odsúdenia zaznamenané v registri trestov.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, čo znamená, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu.

I napriek splneniu podmienok na uloženie súhrnného trestu, ktorý v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona- veta druhá „ Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom“ nebolo možné uvedeným spôsobom postupovať z nasledovných dôvodov:

-okresný súd v predmetnej trestnej veci sp. zn. 3T/12/2012 uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn.1T/38/2011 z 6.6.2011 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/167/2010 zo dňa 14. 04. 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 42 ods. 2, § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu pobytu na území hlavného mesta SR Bratislavy vo výmere 5 (päť) rokov, tento výrok v čase rozhodovania súdom prvého stupňa je správny avšak,

-rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/127/2011 zo 4.11.2011, právoplatným dňa 30.11.2011 bolo u obžalovaného Z. H. za prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu,

-trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/36/2012 z 27.03.2012, právoplatným dňa 24.06.2012 bol obžalovanému za prečin podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/78/2010 zo 06.07.2012, právoplatným dňa 27.07.2012 bolo u obžalovaného Z. H. za prečin podľa § 212 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu.

Krajský súd konštatuje, že všetky trestné činy sú v súbehu, pretože medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich, nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok/ oznámený trestný rozkaz a dodáva:

- obžalovaný Z. H. sa trestnej činnosti, ktorá je predmetom odvolacieho konania, dopustil dňa 25.02.2010,

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/167/2010 zo 14.04.2011, právoplatným 10.05.2011 bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 212 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa dopustil dňa 26.03.2010 a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,

- rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/38/2011 zo 06.06.2011, právoplatným 06.06.2011 bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods.3 písm. a/,b/ Tr. zákona a § 218 ods.2 Tr. zákona a § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa dopustil dňa 19.09.2010 a bol mu uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/127/2011 zo 04.11.2011 (oznámeným 14.11.2011), právoplatným 30.11.2011 bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 171 ods.1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil dňa 16.01.2010 a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/36/2012 z 27.03.2012 (oznámeným 24.06.2012), právoplatným 24.06.2012 bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 246 ods.1 Tr. zákona , ktorého sa dopustil dňa 28.06.2010 a bol mu uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/78/2010 zo 06.07.2012 (oznámeným 18.07.2012), právoplatným 27.07.2012 bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 212 ods.2, ods.3 Tr. zákona a § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil dňa 13.03.2010 a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Z uvedeného je zrejmé, že medzi spáchaním časovo prvého z trestných činov dňa 16.01.2010-4T/127/2011, druhého v poradí, ktorý bol spáchaný 13.03.2010-6T/78/2010, tretieho v poradí, ktorý bol spáchaný 26.03.2010-2T/167/2010, štvrtého - nášho prejednávaneho skutku z 21.05.2010-3T/12/2012, piateho v poradí, ktorý bol spáchaný 28.06.2010-46T/36/2010, a časovo

posledného v poradí, z ktorých posledný bol spáchaný 19.09.2010-1T/38/2011, nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok (v poradí prvý bol vyhlásený rozsudok až dňa 14.04.2011 - 2T/167/2010) tj. obžalovaný nebol varovaný vyhlásením odsudzujúceho rozsudku/oznámením trestného rozkazu a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za viacčinný súbeh, nakoľko o všetkých zbiehajúcich sa trestných činoch rozhoduje v spoločnom konaní.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, bol teda v tomto trestnom konaní súd povinný uložiť obžalovanému súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť (t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu). Odvolací súd však ustanovenie o uložení súhrnného trestu nemohol naplno realizovať a aplikovať s poukazom na podmienku, že uložený trest nesmie byť miernejší ako predchádzajúce odsúdenie, pretože absentovalo odvolanie podané prokurátorom v neprospech obžalovaného. najprísnejší trest bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/36/2012.

V odvolacom konaní totiž platí obmedzenie vyplývajúce z ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. Teda zo strany okresnej prokuratúry nebolo podané odvolanie v neprospech obžalovaného a práve uloženie súhrnného trestu za dodržania podmienky, že trest ukladaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, by bolo v neprospech obžalovaného Z. H. a teda v rozpore s ustanovením § 322 ods. 3 druhá veta Tr. por. - podľa ktorej: „V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného;...“ (zákaz reformatio in peius).

Odvolací súd s poukazom na vyššie zdôvodnené po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 Tr. zák., teda trest uložený skorším trestným rozkazom sp. zn. 46T/36/2012 vo výmere tri roky so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia (prísnejší ako trest uložený rozsudkom, ktorý je predmetom odvolacieho konania) možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

Nadriadený súd je preto presvedčený, že trest vo výmere tri roky odňatia slobody je trestom dostatočným, primeraným, ktorý spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám postupom § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

K výroku o náhrade škody:

Čo sa týka rozhodnutia o náhrade škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por., súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenému V. N. I. X., T..XX.XX.XXXX, H. I., C. XXXX/XX škodu vo výške 160 € a vo zvyšku nároku na náhradu škody ho odkázal na občianske súdne konanie.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.